

ગાઝલ-રેશન. 87

ડ. વેળાપુરાની આબલી સેરી-સુરત.

બે આના

Copy Right by C. M. Shah

સાલ-૧૯૧૬

૩૭-૨૨૮

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૮-૨૮ બંગાલ

પુસ્તકનું નામ ગાઝલે રોશન

વિષય ૬૪૬૮:૪ ૩૬૮

M. S. Chaudhary

926

ગઝલ-રોશન.

નહિ-ગઝલ:-મેરા નન્નાસા દીલ:-તજે કંવાલી,
 જાનિ દિના ન હમકો સતાયા કરો.
 કબી બહેસે તશરીફ લાયા કરો,
 હુસ્ન તેરા અયે સનમ આખીર કના હો જાએગા.
 હમ પર તેરા નાજ હવ સબ પાકમે મીલ જાએગા.
 પ્યારી જોખનપે મત ઇતરાયા કરો.
 મયં અબી કમસીન હું દીલ્હારીકો કીયા જાનુ,
 મેરા નન્નાસા કલેજ હવ મયગમ ખવારીકો કીયા જાનુ.
 મેરા નન્નાસા દીલ ન દુખાયા કરો,
 એક બોસેકી અગર હીમ્મત હો તો દે દીજ્યે હુઝુર,
 બાદશાહી હુસ્નકી ખયેરાત કરના હવે જુઝર,
 હુસ્ને દવલત સે કુચ્છ તો લુટાયા કરો.
 સીફ બોસા મુનકે બીગે ઓર યું કહને લગે.
 ખયરાત બી દેના હવે તો ફીર કીયા તુમહે દેને લાગે,

1
II
 1926

17-5-1926

પર ૪૪ ગ્રંથાલોક (૨)

અયેસા બાત ન હમસે બનાયા કરો.
જરા જરામે બીગરતે હયં રૂઠે જાતે હયં,
હમેં રૂલાતે હયં અગયારકો હસાતે હયં,
જરા દીલમેં તો તુમ શરમાયા કરો.
હમેં તો રૂઠોગે અયે જા તુમહેં મનાયેગે,
સીતમ જો હમયં કરોગે વોહ સખ ઉઠાયેગે,
મેરે પેહલુમેં ગર તુંમ આયા કરો.
હમારે ઇશકમેં જો મોત મારે જાવોગે,
લહદમે જાકે બી આરામ તુમ ન પાવોગો,
મેરે કુચેમે મત તુમ આયા કરો.

નર્થ-ગઝલ-મુખમ્મસ—

ક્યા ક્યા કરા ન ફાજે	સીતમગર કે સામને,
કુછબી ન સમજે દાનકો	ખાનજર કે સામને.
નકશા ખીયથા ઉસ દીલે	મુજતર કે સામને,
અદા જો લગતે આયે થે	લશકર કે સામને.
કીસ મુહસં જાએગે વો	પયમખર કે સામને—ક્યા.
મહેમા જુલફિ દશતમે	હકે નખીકા હેફ,
કીન કીન મુસીબતોમેં	ફસાયા અલીકો હેફ.
તકલીફ કીસ તરાસં દી	આલૈ નખીકો હેફ,
પાની ન પીતે દેતે થે	હખને અલીકા હેફ.
ઝોર આપ-પાની પીતેથે	જરજર કે સામને—ક્યા.

૫૧૬-૫૧૭

(૩)

ભાંજે ભતીજ કલ લુએ ઉનકે ખરમલા,
 જુઝ શુકર હકકે ઝોર ન થા કોઈબી ગીલા.
 કબજે કો ચુમ ચુમતે કેહતીથી પેહ ટંગી,
 ક્યા કહના હય શુભઅતે* ઇબને અલીકી વા.
 યુ સરજુકુ તો દે કાઈ ખંજર કે સામને—ક્યા
 જયનખ પુકારી ખયમેમેં અય ભાઈ મય શીદા,
 ક્યો ધુપમેં ખડે હો ચલે આવ યાં ઝરા.
 સુનતે થે જામકે જયનખે મગમુમકી સદા,
 શાહ કહેતે થે દીખાકે લાહુ રૂપે પાકકા.
 જાવગે યુંહી દાવરે મેહશર કે સામને—ક્યા

નર્થ ગઝલ-તર્જ-કબાલી-“શાને ખુદા.”

મુઝે અપના જલવા દિખાં કમલી વાલે,
 તુ કુરકાકા નકશા મિટા કમલી વાલે.
 લગી દીલકી મેરી છુજા કમલી વાલે,
 મુઝે જામે વહલત પિલા કમલી વાલે.
 મંચ ફકતા ગયા હિન્દમેં રહેતે રહેતે,
 મુઝે દરપે અપને છુલા કમલી વાલે.
 સમજલું કે દોનો જહાંમીલ ગયે હંચ અગર તું મુઝે મીલા હય,
 હંચ ગરદિસમેં શમ્શો કમર આસમાં પર,
 ન તુઝસા મિલા કોઈ દુસરા કમલી વાલે.
 હય કાકુલ કમર એક અદના કરામત,
 તેરી અય મેરે દિલરૂઆ કમલી વાલે.
 મદીનમેં પલકાંસે જાંચ કમલી વાલે.
 હય અરમાં દિલી યહ પીઆ કમલી વાલે,

(૪)

મંચ ખાદિમ તું આકા મંચ બન્યા તું મૈલા;
મય કુરખાન તુમપર સદા કમલી વાલે.
અહુદ બતમેં તેરી પિન્હાં હય ખારે,
ન અહુમદ-અહુદસે જુદા કમલી વાલે.
કીઆ હકને પયદા જહાં તેરી ખાતિર
તું હય સલેહુલ અખીયા કમલી વાલે.
રિયાજહિજમેં અય તેર બં બલમ હય,
મદીનેમે જલ્દી યુજા કમલી વાલે.

નઈ ગઝલ—કવવાલી—

સુલથા ચે ફરિરતોમે શાહે મદની આયા,
અહીહસે મિલનેકા નખિયોંકા નખી આયા.
કોહતુર હુવા રોશન એહમદ કી તજલ્લીસે,
સુસાકી જામાંપર જળ રબખે અરની આયા.
મુહે કુદરા ઝલાલતકા દુનિયાં મેં હુવા કાલા,
જળ ચર્ખે નુખુવત પર માહેમદની આયા.
પેહુયાન કે હઝરતકો કેહદુંગા ચે મેહશર મેં,
સમરાઝ હુવે અફસા ધસ લુલ લુલૈયાં કે.
ઉસ્તાદે અજલ બનકર તુરે ચઝલી આયા,
અય તિશનાલખો દોડો ક્વસરકા ધની આયા.
મનસખ હુવે સારે દુનિયાકે કુતબ ખાને.
કુરખાનકો લે લેકર-જળ ઉમ્મી લકમી આયા.
પોંહયા બે મેં જન્મતમે મિરઝા તો નિદા આઈ,
તાઝીમકો સખ ઉઠો મદદાહે નખી આયા.

(૫)

નઈ-ગઝલ—તજે-કન્વાલી—

જની જોખનયે મત ઇતરાયા કરો, કબી ખોફે-ખુદા ભીતો લાયા કરો.
અયરસે ઈસ દરજ ઉલફત દીલરૂમા અછછી નહી,
માન જાએ આશીકો કી ખદ દુઆ અછછી નહી;

અપને આશીક કો યુ' ન જલાયા કરો.-જની.
કયુ' હવાઈ ઉડ રહી હય ફેએ રોશન પર તેરે,
મય ન તડપુંગા જો છીટે આએ દામન પર તેરે.

જરા ખચકે ખંજર ચલાયા કરો.-જની.
સામને આતે હો મેરે હાલકર મુંહ પર નકામ,
અયરસે પરદા નહી કીસ વાસ્તે આલી જતામ.

દેખો આશીકકા દીલ ન દુખાયા કરો.-જની.
ખાત કહેતા હું અગર માનો ઇસે અય મહેરમા,
એક તુમહો નાઝુકમા ચોર ફીર તુમ નવ જવાન.

કંહી સખકો એફેલે ન જાયા કરો.-જની.
આશીકોકી લાગ હોતી હય ખુરી અય મેહલકા,
કાઈ ઝાલીમ પાન જદુકા ન હે તુમકો ખીલા.

દેખો હરે એકકા પાન ન ખાયા કરો.-જની.
નઈ-ગઝલ—:કન્વાલી-એ-હીદાયત—:તજે ગઝલ—

ચલી તેજે અલી જો ચમકતી હુઈ,
લગી કુદને લાસે શીશકતી હુઈ.
કહા હયદરને જુતખાનેકો તુડવાકર સુસલમાં હો,
ગુનાહ જીતને કીયે ઝાલીમ તુ ઉન પર અખ પસેમાં હો.
નહી તેગ ચલેંગી ચમકતી હુઈ-ચલી,
મકાતીલને કહા મજબ કયુલેંગે ન હમ તેરા.
જખાં કો થામલે કે દીલ જલને લગા મેરા.

(૬)

તેરી બાત હય કયસી બલકતી હુઈ-ચલી.
 મકાતીલસે કહા હયદરને બુતખાને કો તોડેગે,
 અગર જીંદા રહા તુજકો મુસલમા કરકે છોડેગે.
 ચુલી બાત ચે દીલમે ખટકતી હુઈ-ચલી.
 કીયે શીર તીન હમલે કાશીરે બદખુને જલજલકર,
 ન કોઈ રાસ આયા હયદરે કરાર કે ઉપર.
 ગીરી તેગ ગીરેહમે અટકતી હુઈ-ચલી.
 લગાઈ તેગ ફીર હયદરને ઉસ બદકાર કે ઉપર,
 મકાતીલકે હુવે ટુકડે ગીરા ઉસદમ જમી ઉપર.
 રહી ખાક ચે લાશ તડપતી હુઈ-ચલી.
 હીદાયત આપકી માની સખી ઉન નેકબખતોને,
 પડા પથથરેં ને લી કલમા ગવાદી હય દરખતોને.
 ગીરી કુક્રપે તેગ ચમકતી હુઈ-ચલી.

નઈ-ગઝલ-તજે-કબાલી—

સગે અરવદ ઓર બય-તુલ્લાહસે મીલતી હુઈ,
 રૂઠ બાયેગી રસુલુલ્લાહસે મીલતી હુઈ.
 ક્યું ન આલી મરતખા હો છત તેરી દરગાહકી,
 યેલી હે તુરે કલી-મુલ્લાહસે મીલતી હુઈ.
 ક્યું ન અય દીલ હો કે બે-ખુદ મેં કશં તેરા તરફ,
 હે તેરી તસ્વીર બય તુલ્લાહસે મીલતી હુઈ,
 હે. તેરી તસ્વીરમે જલ્લે જમા-લુલ્લાહ-કે,
 હે તેરી બાતે કલા-મુલ્લાહસે મીલતી હુઈ.

(૭)

કયુ ન હમ ઈસા કહેં ગુજકો સમે વાં બહે વાર,
હે તેરી હર શાન ૩૬૬નાસે મીસતી હુમ.
પી વોહ આતશ-ખેઝસાગર હો જુસી આગમેં,
હર લખત નારી ખલી-હુદનાહસે મીસતી હુમ.

નંદ ગઝલ-તર્જે-કબાલી:—

સાહા જલવા દીખાદો ખુદારા મુજે,
ગમે હીજ નહી હે ગવારા મુજે.
જાને વાલે તો ગયે ઇશ સાલબી મે રહે ગયાં,
હો જીયારત કીસ તરાહ મેરા મુકદ્દર સો ગયા.
ચેહી રંજે આલમને હે મારા મુજે-સાહા,
ખવાબ મે દીખલાકે મુજકો શકલ હીલ તડપા દીયા.
જંદગી ભારી હે મુજકો લીજીયે ખીજમતમે ખુલા,
નહીં હીંદમે રહેના ગવારા મુજે-સાહા.
દેખીયે ઇન ગમકે હાથોસે મીસે કબતક નજાત,
દેખીયે ખુલવાયેગે કબતક મુજે વાલા શકાત.
હોગા હજરત કા કીસદીન નજરા મુજે-સાહા,
બહેરે ઇસીયાં મેં હુ દુખા દો સહારા યા નખી.
જુઝ તમારે કોન કામ આતાહે વખતે બેકસી,
નજર આતા નહી હે કીનારા મુજે-સાહા.
ખોડ મુજકો નારે દોઝખ કીસલીયે મંજુર હો,

(૮)

મ્યાને મહેશર હાથમે જળ દામને પુર “નુર” હો.
બક્ષસવાએગા હકકા પીયારા મુજે-સાહા.

ગઝલે-ફકીર તર્જે-કબ્વાલી:—

જળ વો પુછેગા સંરે મહેસર બુલા કે સામને,
કયા જવાબે બુર્મ દેગે હમ ખુદાકે સામને.—૧
અય ફરીસ્તો સુએ દોઝબ પીછે મુજકો ખેંચના,
લે ચલો પહેલે હમારે પેશવા કે સામને.—૨
આપકા દામન હીલે ફીર કયું ન દોજબ સર્હ હો,
સમઆ રોસન હા નહી સકતી હવાકે સામને.—૩
અબરે-રહેમન છાઇ હય ઓર ધુપ તો મુમકીન નહી,
નારકી કીયાતાબ હય નુરે-ખુદા કે સામને.—૪
યા ઇલાહી મય તો મુજરીમ હું મગર તું ચે બતા,
કયા ખતા કોઇ ચીજ હય તેરી અતા કે સામને.—૫
અબ તલક તો હીન્દ મે તું ને ગુલરી જાંઠગી,
ચલ ફકીર અબ રોજ એ ખયરૂલવરાકે સામને.—૬

ગઝલે-કબ્વાલી-જનાબ—બાહુદુઆ—

મહબુબ મેરે ચક્તા બે તું હય વોહી મંચ હું,
પરવાના સીક્ત ફર્યાં બે તુ હય વોહી મંચ હું.
અબ કીશલીયે અયે પીયારે ડાલા હય નકાબે તુન,
મક્નાં બી હટા દેના બે તુ હય વોહી મંચ હું

(૯)

મકકાર થે મકકે ફે-ફાર થે વોહ શારે,
 ઇશલામ દીયા ફયલા જે તું હય વોહી મંય હું.
 મહેશ્મ નહિમમત શે ખાફી કોઈ રહે બનએ,
 હીલ લાહે ઝલક નુરી જે તું હય વોહી મંય હું.
 જે તેરી મોહબતમે મહેબુબ મેરે મીટ જાય,
 મંય કિયુના હિસે ગકસ. જે તુ હય વોહી મંય હું.
 હો ખાફિયા પે કુછ તો અબ લુકકરમ મવલા,
 હય નુર તેરા મુજમય જે તુ હય વોહી મંય હું.

ગઝલે-ફખ--તર્જે-કબાલી—

યે તકાઝા હય કીસીકા ઇલિતિજ પરદેમે હો,
 પરદા હારોંકે તવસ્મુલકી દુઆ પરદેમે હો.
 નાઝબી પરદેમે હો અય જાં અદા પરદેમે હો,
 લુકકી જે ખાત હો ખેહરે ખુદા પરદેમે હો.
 તેરે સહકે ચારાગર ખુલને ન આએ રાઝે ઇશક,
 મેં મરીઝે ઇસ્ક હું મેરી હવા પરદેમે હો.
 તુમકો પેહચાંને હકીકત મે વો આખેં હે કહાં,
 યે તુમ્હી જાનોકે કયા ઝાહીર હો કયા પરદેમે હો.
 કયું પસંદ આએ બલા ઉસકો ખુલા નામ મેરા,
 યા ઇલાહી મુદ્દતોં તક જે રહા પરદેમે હો.
 મેરા દાવઆ હય કીસી સુરતસે છુપ સકતા નહી,
 વો અગર ઝાહીરમે હો અય, “ફખ” યા પરદેમે હો.

(૧૦)

નઈ-ગઝલ -:કંવાલી એ-મુસંવીર:-

અલસતોડી બાંસરી સખીરે કીસીને મોહે સુનાકે મારા,
 લગાંક કાલુ બાંસાકા ફનદા લટોંકી લટમે કંસાકે મારા.
 અલસતો ગર તું ન ફેલતા ન મેં કાલુ બાંસા ફેલતા,
 ન કરતા તુ મુઝે પયદા ન મયં તુઝકો ખુદા ફેલતા.
 અલસતોડી બાંસરી સખીરી ઉસને મોહે સુનાકે મારા,
 કલત હયે સખ જગ જમે મોહમ્મદ ઉસીને પ્રેમા પદાંકે મારા.
 સુના હય કાલી કમલ્યાવાલા અરબકે આશી ફુરઆનવાલા.
 કે લા ઈલાહકા મગ જગતકો ઉસીને કલમા પદાકે મારા.
 પુછેગા જગ ખુદા મુઝસે કે અગે કાસીદ,
 ઉસ વકત તું કીયા લાગેગા જ્યાં પર એગે કાસીદ.
 અચકા હય તેરે સામને જો બરસ રે મીમબર,
 ઈસીને નયના દીખાકે મારા ઈસીને મોહે સુનાકે મારા.
 મયં અઝ કહંગા મેરે મચલા મેરે સરવર,
 કીયા કીયા ન કીયા નાલ કીયા ખૂબસા રોયા.
 ઈતનેમે મુસંવીર જરા રહેમ જો આયા,
 કઈ જતકી તસવીરે મેરે સામને લાયા.
 ફલને લગા યુસકે હંચ, રે ઈસા હંચ ચે મુસા,
 મયને કલા ઈનમસે કીસી પર નાહી શએદા.
 જમ સામનેકી ઉસને શખીહે શહે વાલા,
 એ સાખતા ઉસ વકત જ્યાંસે મેરી નીકલા.
 ઈસીને ગમ મેં કંસા કે મારા,
 લગી જો લેતે બલાએ, ઉસકે લગા વોહ હસહંસકે પીછે લટને.
 તો મયં લગી પછ્યાં ઉસકે પડને, તો ઉસને સુખડા દીખાકે મારા,
 અલસતોડી બાંસરી સખીરી કીસીને મોહે સુનાકે મારા.

ગઝલ-હકીમ-ગઝલ-કન્વાલી-

મગદુમ અલી એહમદ, તેરી કલીયરકી નગરીયાં આંખોમેં ખસી હે,
 હુખીયા હું અણોત લીગેં, પીઆ મોરી, ખખરીયા, અખ જન ચલી હે.
 નયના તોરે મનવારે હેં, આઝ દિલમેં, ઉમંગ હે, કયા સાખીરી રંગ હે,
 કયું ન મયં દતરાકિ સખીરી મોરી. ચુદરીયા **સાખીરને** રંગી હે.
 દુવારે જે તેરે આકિ, દીયે ઘીંકે જલાંકિ, ખીપનકો સુનાકિ,
 ખુશ હોકે ચકાકિ, તેરે રાગમેં **ચદરયા**, યેલ મનમે ખસી હે.
 સાખીર પીઆ મુજકો તો તેરી આસ લગી હે, ગો દુખ ચલી હે,
 મજધાન્સે અખ પાઝ લગાદે મોરી **નૈયા**, તુમ **હકકે વલી** હે.
 દસ ખીસ સખીયાંયે ખુરી, એક સખી હું, જે દુવારે ખરી હું,
 ઇન મધકે હાનોસે મોરી ભગદે ગગરીયા, કયુ દેર લગી હે.
 જાહે હેં **હકીમ** આજ, સુનો જનનાંયે **કલીયર**, મગદુમ કે દરપર.
 ચલ દેખ સખી અખ તુ **કલીયરકી** નગરીયા, કયા ધુમ મચી હે.

ગઝલ-ઇશક-તજે-કન્વાલી-

કાસીદા લા દે ખખર **યાર** કે આ જાને કી,
 જાન જાતી હય ચલી લીગરમે **દીવાનેકી**.
 આપ આવે ન કબી, ખત ન કેતાખત ભજે.
 સેંકડો **રાહા** દેખાત મુજે તરસાને કી.
 તુ મીલે ગયેરોસે, મએ આંખોસે અપને દેખુ,
 હયેક શદ હયેક કે અસ જા હએ મર જાનેકી.
 અએ શયાહા બહેરે **ખુદા** કુછ મુજે તદખીર ખતા,
 ઇઆ ઉસે લાકે મીલા, ઇઆ મુજે લે જાને કી.
 ગીદીયાં જારી પે મેરે, કોઈ રહેમ નહી મુજ પર લાતા,
 જખ તલક ચશમે મેરી, ખુન હએ ખરસાનેકી.

(૧૨)

નહ, ગઝલ-“મેરે ખાલીક દીખાદો-તજે-ઠન્વાલી.

મેરે ખાલીક દીખાદો મદીના મુઝે,

ગમે હીજર સે મુસકીય હય જના મુઝે.

ચડાહય આઘ્યે ગમકા ખુમાર મુદતસે,

બરગે અપ્પ હું મેં અરક બાર મુદતસે.

જીગર બના હય મેરા દાગ દાર મુદતસે,

તડપ રહા હય દીલે બેકરાર મુદતસે.

નહી અચ્છા મેરે હકમે જના મુઝે.

ન મોત આતી હય ન મુઝકો ચેન જતે મે,

પડા હુવા હુ ગમો દર્દ કે સરીને મે.

ચેહી હય એક અપ્પ અરમાં મેરે સીને મે,

બુધાએ મુઝકો રસુલે ખુદા મદીને મે.

કોઈ અયસા બતાદો કરીના મુઝે.

મખે આલમમે જુદાર્દ કે ગમ ઉઠતા હુ,

ફસાના ગમે હીજરા કાહે સુનાતા હુ.

નખીકી યાદ જગ આતી હય લોટ બતા હુ,

મે અરક પીતા હુ ઓર રંજે ગમકો ખાતા હુ.

ન તો ખાના ખુસ આહે ન પીના મુઝે.

લગઝ રહા હય ચેહ મુઝરીમ હિસાબકે ડરસે,

છુપાએ મુઝકો સહેલી કરમકી આદરસે.

ચે અર્જ હય મેરી હરદમ હબીબે દાવરસે,

અચ્ચા રહું તપીસે આશ્તાબ મહેસર સે.

લગા બેફસે આને પસીના મુઝે.

(૧૩)

તડપ રહા હય દીલે જાર દર્દ કુરકતસે,
 ન અયશ સે મુઝે મતલબ ન કામ રાહતસે.
 ચેહી ગીલા હય મુઝે બાર બાર કીસમતસે,
 કીસી બરસ ન મુસરરીફ હુવા ઝીયારતસે.
કોઈ અયસા ન આયા મહીના મુઝે.

—: કેવાલી, અશફાક:-તજે ગઝલ.

જાત લા પરવા હય મૌલા તુજકો પરવા હી નહી,
 મરને વાલે મર ગએ તુને તો પુછા હી નહી.
બાગે-જન્નતસે નીકાલા જખકે હવાસે જુદા,
 તોઆ તોઆ જખ સુની આદમકી તોઆ હી નહી.
 ચાહ મે મુસુકે ગીરે કહેલાએ લોગોંકે ગુલામ,
 ખીક ગએ બાજરમે તુને ખરીદા હી નહી.
 ઝીકરીયાફે હલકપે તો હાય આરા અલ ગયા,
 લોગ કહેતે હંય કે મારા તુને મારા હી નહી.
 પેટમે મજલીફે યુનુસ ને કહા જખ અલઅમા,
 કયમે બેદા સુન રહા જપસા કે સુનના હી નહી.
 હઝરતે અયુબકા કીડો ને સખ તન ખા લીયા,
 લોગ કહેતે હંય તમાસ ચે તમાશા હી નહી.
 તસ્તમે રખખા ગયા જખ કાટકર યુદ્ધયા કા સર,
 કયસી આંખે ફેરલી ગાયા કે દેખા હી નહી.
 તુરપર **મુસા** નઆ જજવા હમારા દેખતે,
 આર **મહમદસે** કહા તુમસે તો પરદા હી નહી.
 વાહ વાહ **અશફાકે** તુમને ખુબ લીખી હય ગઝલ
 શાહીચી મે હય અબીતક તેરા નામ હી નહી.

(૧૪)

ગઝલે નસિહત-તજે-કન્વાલી—

કઇસે મૈલા બુલાએ મદીને તુજે
 કીયા યાદ અલી ન નખીને તુજે
 ફાફલેવાલાકે પીઝ ક્યુ તરપતા હય ચહા
 અપને આમાલોપે કછ તુ ગોર કર અય મહુરગા
લીયા સાથ તલી ન કીસીને તુજે—કયસે.
 ના કલી મસજીદમે જતા હય ઇમાદત કે લીએ
 શીર બુલાએ ગે નખી કયસે જયારત કે લીએ
 રહે સોચ યહ ખારા મદીને તુજે—કયમે,
 કીસ લીએ આએ મહમદ-મુસલતફા ઇમદાકે
 જખ બુરે આમાલ હો કયમે સુન ફરીયાદકા
લગે સમરસે આને પસીને તુજે—કયસે.
 ક્યું તુજે મારા પતનને આર હીફ્તાનને
 શોધને અરમાનને આર મારા આનો આનને
 થેલી હસરતે દગી ન જીને તુજે—કયમે.
 કીયા ગરજ હય સાકીએ મસરકાકે બુલાએ ને તુજે
 એક પીપાલા આએ જમ જમકા પીલાએ ને તુજે
 પડે ખુન કે આંસુ હી પીને તુજે—કયસે.
 ના ફાઇ થામે ન પકડે ના પતન રોકા કરે
 અપને આમાલોસે હરફમ ચહા પડા ચીખા કરે
કીયા યાદ ન તરે નખીને તુજે—કયમે.
 જુદમ કરકે ગર ચહાસે તું વહા પર જાયગા
 સુમને રોજેપે ચુપ હોકર ખરા શરમાએગા
કયસે મૈલા લગાએગે સીનેસે તુજે—કયમે.
 ના કરી ઉસકી ઇમાદત ના પઠી તુને નમાજ
 ના કીયા કુછ ગોર મગત કયમા રોજા આર નીયાજ
કુવા ધીયાન થેહ લીલમે કલી ન તુજે—કયસે.

(૧૫)

નધ, ગઝલ-તર્જો-કન્વાલી—

શહેર મહીને વાલે અસાંયા, દરસન ખીન તરસાયા, શહેર મહીને વાલે
નુરકી કમલી મુખ પર પાયા, અલ્લી બલ્લી શકલ દીખાયા
કીયું અખીયન ખીન તરસાયા, શહેર મહીને વાલે
રાતકો માનો નીદ ન આયા, મોઢા તોરા હીજ સતાયા *
પ્રાયુ મુરખ ખીન તરસાયા, શહેર મહીને વાલે
દર પર તોર આયા રે સાયા, ખાલી ન દામન નથા રે સાયાં
મળીયા મુગદ ન પાયાં, શહેર મહીને વાલે

અંગીત બહાર-ગઝલ—“સનમની શોધ”—

હુયે હય આશીકે હમ ઉસ સનમ પર, કે જીસને દુનીયાંકો હય બનાયા,
ગઈ ભટકતે યે ઉત્ર સારી મગર વોહ પ્યારા નઝર ન આયા.
હુવે મુસલમાં વહાનકે હાશીજ કુરાન પદ પદ જનમ ખીતાયા,
પદા હય શાશનર બને હય પંડીત ન દીદ ઉઝકા જરા ખીપાયા.
હુય ઇસાહ જહાંકે અંદર તોગઢકે ગીરજામે સર ઝુકાયા,
જેનમતમે બી હમને દુંડા વહાં કીસીજ નહીં દેખાયા.
બના સમાજ વ આર્યાભાઈ ક્રીમેશન દીલમેં રહા સમાયા,
હરેક મઝહબમેં જન લાશા કહાં હયે ખેડા શકલ સુરાયા.
ગયા વ કાશીમેં જનકે હેરા પતા લગાનેમે દીલ લગાયા,
પ્રયાગ ગંગા વ ગામતીમેં ત્રીવેણી જનકર કે મેં નહાયા.
જપે હય મંતર વ તંત્ર સારે યે શોર મરઘટમેં જાં મચાયા,
સનમકો દુંડા લશમ લગાકર જટાકે શિર પર તો હય બઢાયા.
હમેશા યારો રહા શીકરમે નમોહ દુનીયાસે હય છુટાયા,
પરાયે ધનમેં વ સ્ત્રીમે હરેક જનીબકો દીલ લુભાયા.
ન કુછબી કીયા જહાંમેં આ કર મેં જન્મ અપના તથા ગુમાયા,
મીઠા સનમ વોહ હમારે દીલમેં-દીલી કે અંદર રહા સમાયા

(૧૬)

નઈ-ગઝલ-તજ્જે-કન્વાલી—

મસ્તામ કા ઝંડા આલમમે ગડવા દીયા કમલી વાલેને,
કામમે ભુતોકો કલમએંદી પડવા દીયા કમલી વાલેને,
ધુવટ ને અપને ચેલરેસે સરકા દીયા કમલી વાલેને,
દીખલાકે જમાલ એક આલમકો તડપા દીયા કમલી વાલેને
જાળ ચેલરે એ અનવર કમલીસે ચમકા દીયા કમલી વાલેને
ગોયાકે ખુદાકો એપરદા દીખલા દીયા કમલી વાલેને,
કચું શીક હો રોઝે જમાલમકો બુલબલએંમે સખ દરયાં અખતો,
જસ વકતકે અખરે રહેમતકો ખરસા દીયા કમલી વાલેને,
દે દેકે શરાબ દાવતકો ઓઝમે મીટા ફર કમરતકો,
વા જલવાએ હક નસ ઉમ્મતકો દીખલા દીયા કમલી વાલેને,
આશકકો દીલસે પુછો ઝરા વો કદકી ફાતન વો ફખકી જાયા,
દીખલાઈ કબી નેખાકી અદા તડપા દીયા કમલી વાલેને,
કયા નીગાહેને ગુલથે સદલેઅલા જસરાસે ગુજરે શહેહુદા,
બોલ કુચાબી અપની ખુશ્યાસે મેલકા દીયા કમલી વાલેને
રો રો કે કબી તો હાઝ મે ને કે કબી મોહો સારામે,
અદલાહસે અપની ઉમ્મતકો અખશવા દીયા કમલી વાલેને.

સંસાર નૌકા—રાગ-ગઝલ-કન્વાલી—

મહેશીલમેં ઝુમતા ને જામે શરાબ આયા,
સુઝી વોહ મસ્તીયા કે શખબર ન ખાખ આયા,
અઉરોકો દેખતે થે પરદા ઉઠા ઉઠા કર,
હમ પર નજર ને આઈ મુંહ પર નકાખ આયા.
છુપકે રકીબસે વોહ આયે તો મુંહસે નીકલા,
કોટસે છુપકે છુપકે મેરા ગુલાખ આયા.

વાંચવા લાયક પ્રખ્યાત થયેલી વાર્તાઓ

ગજરામાફની વાર્તા (જુમાનીતીનો પુત્ર)	૦-૮-૦
સદેવંત સાવળીંગ (આઠ લવની વાર્તા) ...	૦-૮-૦
બરાસ કસ્તુરી (ભેદી બનાવથી ભરપૂર) ...	૦-૮-૦
શ્રી ચરીત્રની વાર્તા (શ્રીઓની કપડલીલા)	૦-૮-૦
બોલતો પલંગ (અદ્ભુત વાર્તા) ...	૦-૮-૦
માન મુસાફરી (માન પ્રત્નોની વાર્તા) ...	૦-૧૨-૦
પત્ની કે પીશાચ... ..	૦-૮-૦
ખુની કોણ ? (ડીરેક્ટીવ વાર્તા) ...	૦ ૮-૦
બીરબલ બાદશાહ મોટી (હાજર જવાબી વાર્તા)	૦-૧૨-૦
રાજા લીરધરી (સચીત્ર વાર્તા) ...	૦-૮-૦
મુ'બઇની ઘોડાણી	૦-૧૨-૦
વરધેલી વીણા	૦-૧૨-૦
લલનાની લીલા અર્થવા રમણી રહસ્ય ...	૦-૧૨-૦
સોળ વર્ષની સતી તે નવ વર્ષનો પતી (૨૦ ભાગ પુરા) ૧	૦-૦
સુરતીલાલ નોવેલ (૧૬ ચીત્રો પાકું સોનેરી પુકું) ૧-૮-૦	

ફરેક બુકો વી. પી. પોપ્ટથી રવાના કરવામાં આવશે
માલ મંગાવનારાઓએ પોતાનું સરનામું હંમેશાં ચોખ્ખાં
અક્ષરે લખતાં રહેવું. ફરેક માલની કીમત ઉપર પોપ્ટજ
વી. પી. અર્થ વધુ—બીજા કોઈપણ પુસ્તકો માટે પુછો.

શા. ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર.

રાણીતળ વ.-સુરત.

સુરત બરાનપુરી બાગ, બાજવાળા પોળ, અનાવિલ લોન્ની બાજુમાં
આવેલા શ્રી "અનાવિલ બંધુ" શ્રી. પ્રેસમાં ગોવિન્દજી
દાસાબાઈ નાયકે છાપ્યું.

